

I. KAPITOLA

Teprve v Praze se Oldřich z Chlumu dozvěděl, že musí změnit své plány. Jindřichovi z Lichtenburka slíbil, že navštíví jeho hrad Žleby a pokusí se vyšetřit, kdo zabil rytíře Hurbana ze Svojše. Jenže král Přemysl rozhodl jinak. Zemřel římský král Richard Cornwallský a také uherský král Štěpán. To samozřejmě zcela měnilo politické poměry v celém křesťanském světě. Král Přemysl rozhodl, že bude v první řadě chránit svůj lid a s vojskem se chystal vytáhnout do Horních Uher.

„Tvůj meč by se mi samozřejmě hodil, pane Oldřichu,“ vysvětloval přátelsky. „Jenže mečů seženu spoustu, ale mužů s obratným jazykem, chytrou hlavou a oddaným srdcem, takových mnoho nemám. Musíš navštívit několik vlivných rodů v západních Čechách a přesvědčit je, aby zanechaly nepřátelství s Bavorskem. Šarvátky na téhle hranici si teď rozhodně dovolit nemohu. Současně však musíš rytíře přesvědčit, aby se přidali se svými družinami k mému tažení. Prý se jim vrátilo pár příbuzných ze Svaté země. Takové bojovníky potřebuji. Tvrdé a nesmlouvavé, protože Kumáni jsou snad ještě horší než nevěřící, kteří uchvátili Kristův hrob. Víc ti neřeknu, protože vím, že ty si umíš poradit.“

Tím slyšení skončilo. Během něj neřekl Oldřich z Chlumu jediné slovo. Jen se uklonil a odešel. Byl mrzutý, protože nebyla větší nuda než objíždět hrady a jednat s rytíři. Na pátrání ve službách pána z Lichtenburka se

těšil. Kromě jiného proto, že tenhle rod odvozoval svůj původ od stejných předků jako jeho žena Ludmila z Vartemberka. S mladým Jindřichem si rozuměl a už dlouho nic pořádného nevyšetřoval. Zločinci se Bezdězu nejspíše vyhýbali a nejzapeklitější případ, který během jara řešil, byla krádež obilí v manském dvorci v Lobči.

„Mohl bych do Žlebů zajet třeba jen já,“ navrhl panoš Ota s nadějí, když se dozvěděl o panovníkově příkazu. Jindřich z Lichtenburka měl velice hezkou neteř, s kterou se panoš Ota v zimě sblížil. A tyhle letní měsíce mu připadaly ideální, aby s ní strávil pár příjemných dní. A pokud možno i noci.

Ota ze Zástřizlí nebyl v očích církve vzorný křesťan a už svým vzhledem přímo vybízel dívky, aby s ním porušily šesté přikázání. Byl vysoký, urostlý, dbal na své oblečení a dlouhé světlé vlasy měl nakadeřené podle německé módy. Skvěle ovládal meč, uměl zpívat i tančit, navíc byl vtipný, a když jednal s dívkami, byl jemný a pozorný. Nic z toho nebyl ovšem důvod, proč ho do svých služeb přijal Oldřich z Chlumu. Oceňoval jeho oddanost, smysl pro spravedlnost a skvělý instinkt, bez něhož se dobrý vyšetřovatel neobešel.

Zpočátku se ho snažil napravit, to byl ještě písařem svatovítské kapituly. Jenže pak ho panovník jmenoval správcem severních Čech a královským prokurátorem. Nebyl to snadný úřad, pokud ho chtěl vykonávat svědomitě. Setkával se s lidským neštěstím, utrpením a žalem, stejně jako s bezohledností, krutostí a podlostí a začal být k bezvýznamným prohřeškům a slabostem lidí tolerantnější, pokud samozřejmě neubližovaly jiným.

Ota ze Zástřizlí měl pro ženskou krásu slabost, ale žádné by nikdy neubližil. Hezké mohly být jen ty věci,